

לחכות עד שיכנו דירות מרווחות כי למדנו עוד בימי המנדט להקים ישוב במסך לילה - במקום שהממשלה לא הרשתה לנו להתישב. הנצחון הצבאי לכדו אינו מבטיח פרי הנצחון, רק מפעמים שבאים אחר כך מבטיחים הנצחון. לא רק הגדה וגולן לא מובטח עדיון (בלי התייבות פהירה) אלא אפילו ירושלים. ישוב גדל מסביב לירושלים העתיקה - מצפון, ממזרח ומדרום יבטיח ירושלים ויעלה כבוד האוניברסיטה בארץ ובעולם. ויש להעביר מיד אלפי סטודנטים ומאות פרופסורים.

בגמר דברי ניגש אצלי רוטנשטרייך ואמר לי שרצו לעשות זאת מיד לאחר הכיבוש אבל הפרופסורים העריעו. הזמנתי לבקר אצלי בשדה בוקר והוא הבטיח לבוא.

אחר כך ניגשתי לכנסת. כשנכנסתי דיבר בהיר (רטי) על הויכוח על התקציב.

הייתי צריך לדבר עם ספיר וזיאמה על הוצאות הגן וביה"ס היסודי בשדה בוקר, כשנכנסתי למזנון מצאתי שניהם יחד. כשאמרתי להם מה התלונה - חשלומי הורים מהמדרשה 75 ל"י לחודש בעד לימוד בגן ובב"ס יסודי בשדה בוקר, שזה נגד חוק חינוך חובה, ודווקא הוסל "קנס" זה על חלוצי נגב - הודיעו שניהם מיד (ספיר וזיאמה) שהם לוקחים על עצמם כל ההוצאות. אני נתבקשתי מרפי ושמוליק להקל על ההורים - לא 75 ל"י לחודש אלא רק 50. אני דרשתי שלא ישלמו אף פרוטה ספיר וזיאמה הסכימו מיד. שותחתי עוד קצרות עם בגין, סמפון, אלמוגי ודבורה נצר - וחזרתי בערב לשדה בוקר.

24.1.68, יום ד'

בימים האלה אני מנסה למלא ולסיים הפרק השני (הפרק הראשון גמרתי כשבוע שעבר) ביחד עם ערב 2-3 פרקים (התייבות ציונית, מהצהרה בלפור עד תקומת המדינה, מחזור המדינה עד מלחמת הקוממיות) יהיו מעין מבוא לספר "22 שנות המדינה" המיוסד בעיקרו על הפרקים שפרסמתי בזכר והפרקים האחרונים שהוספתי ואוסף עוד פרק אחד.

- בערב בא אצלי מורה המדרשה (איסלם וערבית) יליד אמריקה. שמו ביילר, שהגיע לארץ לפני ששונה שנים למד באוניברסיטה העברית ונעשה למורה תולדות האיסלם וספרות ערבית (גם אורדו). הוא קשור עם טלביזיה בריטית פרטית. הם יבואו בעוד שלושה שבועות לעשות טרם מספר חיי, באפריל יראינו אותי כמה שעות. הם יתחייבו להעניק לי חלק מההכנסת בהצגת הסרט. ויחממו על חוזה.

27.1.68

בבוקר בא אצלי תדי שחזר מאמריקה מלונדון ומפריס. השמין עוד יותר.

בא אצלי יוסף שמירא, מנס ציונה (יליד גרמניה, הוריו מפולין) שמע שכחתי ספר

רוצה להוציאו בגרמניה. אמרתי לו שהספר טרם נגמר. ימנה אלי בעוד חודש וחצי.

באחה עשרה בא אצלי נציג *Joseph W. Grigg, United Press*, אמריקני ועוזרו *Aumi*

(יליד אוסטרליה) בריטי. אפשר אפשרי שלום. אמרתי בעזרת רוסייה ורצונה הסוב כן, אבל ספר

אם יש ברוסיה רצון כזה.

המשכתי לכתוב הסנויים שחלו בעולם ובישראל במאה העשרים.

30.1.68, יום ג'

שלשה ימים נוראים. שלשום ביום א' בבוקר כשישכתי בחדר עבודתי נכנסה פוליה

ושאלה אותי על צוללת דקר. שוחחנו זמן מה והיא שבה לחדרה. זה היה בבוקר. כעבור שעה

בא ניסן ואומר שפולה נהעלפה והם לוקחים אותה לבית החולים בבאר שבע.

כעבור שעה וחצי מודיעים לי מבית החולים שפוליה היא בלי הכרה. סיד נסעתי לבאר

שבע ונשארתי שם כל היום. ההכרה לא חזרה. הרופא ליהמן אמר לי שחוסר ההכרה הוא פרי לחץ

דם גבוה, אבל מאז הובאה לבית החולים לחץ הדם פחת. הוא (ד"ר ליהמן) ביקש מפרופ.

תאונה

רחמילביץ ופרופ. הלפרין סירושלים לבוא. בערב, בשעה מאוחרת (כי היחה להם אססאג בדרך)